

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 790

гр. София, 27.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

като разгледа дело номер **189** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

С определение 8610 от 06.10.2022 г. постановено от ВАС/VI е отменено определението на съда от 15.02.2022 г., с което е прието, че жалбата на М. Н. П. срещу заповед РД-01-977/26.11.2021 г. на министър на здравеопазването не следва да бъде разглеждана. ВАС отменя определението на АССГ, като дава указания, които следва да бъдат изпълнени от съда. В изпълнение указанията на ВАС, с разпореждане от 07.11.2022 г. съдията докладчик оставя жалбата на М. П. без движение. В изпълнение указанията на състава от АССГ, жалбоподателката депозира молба вх. № 47288/30.12.2022 г.

В тази молба се посочва, че заповед № РД-01-977/26.11.2021 г. на министър на здравеопазването, по повод на която е образувано настоящото производство не се оспорва.

Предмет на оспорване според М. Н. П. е заповед № РД-01-973/26.11.2021 г. на министъра на здравеопазването.

Това твърдение е било наведено и в частната жалба до ВАС, с мотив, че касателно административния акт посочен в жалбата от 31.12.2021 г. е допусната техническа грешка при изписване номерацията на оспорваната заповед.

Касационен състав на АССГ приема, че производството е процесуално недопустимо.

1. Не е спорно, считано от депозиране на жалба вх. № 45537/31.12.2021, че е насочена срещу заповед РД-01-977/26.11.2021 г. на министър на здравеопазването.
2. Не е спорно, че доводът за допусната техническа грешка не се споделя, тъй като в жалбата сгрешената заповед е посочена на четири места и съдът не приема това да е техническа грешка. На следващо място, производството е било оставено без движение за внасяне на дължима ДТ, като дори в срока за отстраняване нередовност на жалбата не е направено уточнение пред този съд за предмета на оспорване.

3. Безспорно е, че оспорването по жалбата от 29.12.2021 г. е в срока по чл. 179 от АПК. По аргумент за по силно основание, доводите за допуснатата техническа грешка се извеждат едва с частната жалба от 09.03.2022 г., три месеца след депозиране на жалбата, по която е образувано това производство и то пред ВАС. Следва правен извод, че оспорването на заповед № РД-01-973/26.11.2021 г. на министъра на здравеопазването не е извършено. Дори уточненията след изтичане срока за оспорване да се приемат за процесуално допустими, което не е така, троен състав на АССГ не приема, че предметът на оспорване на който и да е административен акт може да бъде определян неограничено във времето след подаване на жалба срещу акт, който по изявление на оспорващата не се оспорва.

4. Правната регламентация на обществените отношения, свързани с опазване здравето на гражданите се съдържа в Закона за здравето, в чийто чл.3, ал.1 е визирано, че държавната здравна политика се ръководи и осъществява от Министерски съвет.

В Решение №10/ 23.07.2020 година по К.дело № 7/2020 година, К. съд на РБ е посочил, че конституционният законодател възлага на Министерския съвет правомощието да ръководи и осъществява вътрешната политика на страната, както и да осигурява обществения ред и националната сигурност (чл. 105, ал. 1 и ал. 2). Това правомощие трябва да бъде реализирано винаги в съответствие с Конституцията и законите на страната. Съгласно чл. 3 Закона за здравето държавната здравна политика се ръководи и осъществява от Министерския съвет, а министърът на здравеопазването ръководи националната система за здравеопазване и осъществява контрол върху дейностите по опазване здравето на гражданите (чл. 5 ЗЗ). Изцяло в рамките на тези функции е предоставената в чл. 63, ал. 2 ЗЗ компетентност на Министерския съвет да обявява „извънредна епидемична обстановка“ по предложение на министъра на здравеопазването. Това кризисно положение може да бъде обявено само при точни и ясни законови параметри. На първо място, извънредната епидемична обстановка може да се обяви само в предвидения в Закона за здравето случай – при непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1 с цел защита и опазване живота и здравето на гражданите. При това заразната болест, чието епидемично разпространение може да обуслови обявяване на извънредна епидемична обстановка, е изрично посочена в закона, което не позволява на изпълнителната власт свободно да упражнява това правомощие, при която и да е заразна болест. На второ място, обявяването на извънредна епидемична обстановка от Министерския съвет е резултат на последователното осъществяването на следните предпоставки: извършване на оценка на съществуващия епидемичен риск от главния държавен здравен инспектор; предложение на министъра на здравеопазването до Министерския съвет въз основа на тази оценка за обявяване на извънредна епидемична обстановка и) постановяване на решение на Министерския съвет за обявяване на извънредна епидемична обстановка за определен период от време. В оспорваната изцяло заповед, дори да е РД-01-973/26.11.2021 г., е въведено ограничение по т. 32. (отм. със Заповед № РД-01-138 от 17.03.2022 г.) Въведените противоепидемични мерки по т. 2, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13 и 14 може да не се прилагат при условие, че 100% от персонала в съответния обект/лицата, заети с мероприятията са ваксинирани или преболедували COVID-19 или разполагат с резултат от изследване, удостоверено с валидни документи за ваксинация, преболедуване или изследване. Оспорващата твърди, че не

е била и не е трудова ангажирана за да попадне в ограничения кръг от лица, които според нея са дискриминирани. Това признаване на обстоятелството е основание да се приеме, че дори да не е необходим пряк правен интерес, оспорващата не е засегната от оспорваната заповед. По делото не се представиха никакви доказателства, за това че по всяка една конкретна точка оспорващият има пряк личен правен интерес от обжалване на Заповедта, а изложените общи твърдения за наличие на дискриминация у негови колеги и изобщо граждани на РБ не може да бъде основание за допустимост на съдебното обжалване. Съдът не може да не съобрази и издадената заповед № РД-01-138 от 17.03.2022 г. на министъра на здравеопазването, с която са отменени ограниченията по неоспорената в срок заповед № РД-01-973 от 26.11.2021 г. за въвеждане на временни противоепидемични мерки. Към извеждането на довод за допусната техническа грешка при оспорването на неоспорен общ административен акт, пред този съдебен състав – молба от 30.12.2022 г. няма ограничения по отношение на адресатите на заповедта към 26.11.2021 г. Налице е едностранно прекратяване на разпоредени права и задължения, от органа, издал оспорваната заповед, с отменителен административен акт, спрямо оспорвания, което лишава съдебното производство от предмет. Съдът следи служебно за отсъствието на тази абсолютна положителна процесуална предпоставка във всеки един момент от развитието на делото и нейната липса обуславя недопустимост на съдебното производство (Определение № 8921 от 29.07.2021г. по АД № 6647/2021г. на ВАС, Шесто отделение).

В разпореденото от 07.11.2022 г. съдът дава на оспорващата указания, които според молбата от 30.12.2022 г., не се приема да са изпълнени. Съжденията за дискриминация чрез акт на министър на здравеопазването би следвало да са повод за жалба до КЗД, а не и основание за незаконосъобразност на заповедта. Търпените неимуществени вреди също не са основание за незаконосъобразност на оспорвана (коя) заповед за да се приеме предполагаем или пряк правен интерес.

В контекста на изложеното, предвид липсата на активна процесуална легитимация за обжалване на процесната заповед, настоящата инстанция намира, че подадената жалба е процесуално недопустима, което пък води до десезиране на съда и предпоставя прекратяване на производството. Жалбата е просрочена, което е и следващо основание за прекратяване на производството.

Воден от изложеното и на основание чл.159, т.4 и т.5 АПК, Административен съд София-град, XX троен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ЖАЛБАТА на М. Н. П. от [населено място] срещу Заповед № РД-01-973 от 26.11.2021 година на Министър на здравеопазването на Република България, с която е удължен срокът на извънредната епидемична обстановка считано от 01.12.2021 година до 31.03.2022 година.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело №189/2022 година по описа на Административен съд-София-град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от съобщението.

Председател:

Членове: 1.

2.

